

[Søren P. Larsen.]

yderligere Grund til at nævne, at det i den omtalte Skrivelse videre hedder om de unge, der ikke kan faa Beskæftigelse, fordi de ikke har Kræfter, ikke har Færdighed: „Dette Forhold vil formentlig blive af kronisk Karakter“.

Hvis det er den Opfattelse, som raader hos de ledende, vil jeg i hvert Fald mene, at det vil være rigtigst, om der her kom en Forhandling i Stand, saaledes at man fik nye Aftaler, hvor gamle Aftaler har vist sig at føre til stigende Arbejdsløshed for de unge. Og hvis man frygter, at dette Forhold har kronisk Karakter, er der saa meget mere Grund til, at der kommer en Forhandling i Stand.

Jeg nævner ikke dette for at give Udtryk for noget Ønske om noget Løntryk — jeg frygter jo for, at dette vil blive sagt til mig. Jeg nævner det, fordi det fra autoritativ Side er blevet gjort gældende, at dette Forhold er en af Hovedaarsagerne til, at de unge umiddelbart efter Læretiden stødes ud i Arbejdsløsheden, og det er det Problem, vi drøfter her. Derfor henstiller jeg til de Parter, som har med denne Sag at gøre, om ikke en ny Forhandling om dette Forhold indenfor Organisationerne vil være tilraadelig for at hindre de unge i at synke ned i Arbejdsløsheden.

Der er i den samme Skrivelse gjort opmærksom paa en lang Række andre Ting; dels refererer Skrivelsen en Del af de Forslag og de Tanker, der er fremsat, og dels er det den højtærede Minister, som taler gennem Skrivelsen. Derfor vil jeg sige, at med Hensyn til selve de Problemer, der er stillet op, da rører Skrivelsen ved adskillige Ting, som ser lidt underlige ud, første Gang man faar dem at se. Nu f. Eks. det Problem, at man skal søge at samle de Grupper af frivillige, Arbejdstjenesteydere, som bestaar af „indbyrdes sympatiserende arbejdsløse med en vis ensartet social og politisk Indstilling“. Det lyder lidt underligt, og det vil maaske blive lidt vanskeligt at sortere dem, der melder sig efter dette Lovforslag. Hvor er de, der er indbyrdes sympatiserende, hvor er de, der har en vis ensartet social og politisk Indstilling? Jeg tror nok, det vil blive en lidt vanskelig Opgave, hvis man skal sortere dem. I hvert Fald vil denne Sortering neppe kunne foretages, før man har lært dem lidt nøjere at kende.

Der er ogsaa meget i den Skrivelse, som følger med Lovforslaget, som jeg fin-

der er underligt formet: „Ophold i Lejre, paa Kaserner eller andre Lokaler“, „kollektiv Husholdning“ og Udtalelsen om, at de unge arbejdsløse saa vidt muligt skal have Adgang til Lokaler, hvor de kan „danne Klubber og paa forskellig Maade skaffe sig deres Tid udnyttet“.

Ja, der er mange smukke Ting i denne Skrivelse, som man har oversendt til Arbejdsløshedsraadet. Længere nede staar der ogsaa, at man har tænkt sig Muligheden af at paalægge „Husværterne at gennemføre visse ekstraordinære Forbedringer, som da skulde udføres af unge arbejdsløse, organiseret i særlige Ordensværn“. Men jeg synes næsten, at det sidste Punktum i denne Forbindelse er det underligste: at man for at agitere for disse Foranstaltninger, der maatte blive truffet, har anført Muligheden af at etablere en Arbejdsløshedsudstilling her i Byen. Jeg maa vel antage, det er et af de indsendte Forslag, der har tangeret dette.

Vi skal arrangere Udstillinger for vore Erhverv, naar de er i Gang, og Udstillinger for vore Produkter; naar vi har noget at sælge; men jeg synes, at et Forslag om, at vi ogsaa skulde have en Udstilling for de arbejdsløse med højtidelig Indvielsestale af en fremtrædende Person, og hvor der vises, hvor lidt vi har at bestille, og hvor meget Arbejdsløsheden florerer, passende kunde være gaaet ned i Glemselens Kurv i Stedet for at blive ført frem her. Men det er vel nævnt for at give et saa fuldgyldigt Billede som muligt af, hvad der er kommet ind til den højtærede Socialminister. Og naar man ligefrem averterer efter Forslag, som den højtærede Minister gjorde i Vinter, kan man ikke forbavses over, at der baade kommer Avner og Kærner gennem en saadan Henvendelse til Offentligheden.

I selve Forslaget røres der ved det Problem at skaffe Beskæftigelse og Oplæring til de unge, der gaar ledige. Jeg er glad for, at det ærede Medlem Hr. Bomholt nævnte en lang Række Kommuner, hvor man allerede i nogen Tid har været opmærksom paa dette Forhold, og hvor man ved de tekniske Skoler og paa anden Maade har søgt at faa fat paa de unge, saaledes at Tiden ikke spildes, men nyttes paa en Maade, der bliver til Berigelse for dem. Jeg kan supplere de Meddelelser, det ærede Medlem gav, med at henvise til, at det ikke er noget enestaende for Købstæderne, man har ogsaa Eksempler paa, at man i Landkommuner og Stationsbyer har slaet ind paa det samme for at oplære de unge